

PRIZNANJA ZDRUŽENJA DRAMSKIH UMETNIKOV SLOVENIJE 2017

Komisija v sestavi mag. Neda Rusjan Bric (predsednica), mag. Primož Jesenko in Judita Zidar (člana), je soglasno sprejela naslednje odločitve:

Odličje Marija Vera

priznanje ZDUS za življenjsko delo na področju dramske igre prejme
dramski igralec

PETER BOŠTJANČIČ

član Drame Slovenskega narodnega gledališča Maribor

Peter Boštjančič, rojen leta 1952 v Mariboru, je po igralskem debiju v SNG Maribor leta 1976 deloval sedemnajst let kot član ansambla SLG Celje, v tem času pa je igral tudi v Novi Gorici, Kranju, Mariboru in Ljubljani, od leta 1996 pa je zvest mariborskemu ansamblu. Kot prepričani zagovornik gledališča igralca in tudi uspešen filmski igralec, zlepa ni zadovoljen z ustvarjenim. Za njegovo čvrsto močjo telesa in razločno izrečeno besedo, ki želi utemeljitev za vsako psihološko potezo, tiči subtilen igralski interpret, ki ne pristaja na veljavnost kategorije zvezdnitva in je brez ambicij po izpostavljanju v resničnostnih medijskih spektaklih ali v blogerski površinski. Presežek naj bi zagotavljal v prvi vrsti prostor gledališča in gledališke igre.

Spomnimo le na nekaj njegovih vlog: Hamlet (1981), Kunderov Jakob (1982), Ivan Marojević v Prokičevem *Metastabilnem gralu* (1987), Primož v *Samorastnežih* (1987), Valmont v *Nevarnih razmerjih* (1988), Prelih v Freyevem *Dogodku v mestu Gogi* (1991), Shylock v *Beneškem trgovcu* (1995), Salieri v *Amadeusu* (2001), Rihard III. (2004), Niels Bohr v *Kopenhagnu* (2007), Mitch v *Tramvaju poželenje* (2008), Nevestin oče v *Malomeščanski svatbi* (2009). Med številnimi nagradami, ki jih je prejel, so tudi tri Borštnikove.

Leta 1998 je ustanovil Studio Gledališče, in sicer zunaj omejujočih institucionalnih vzorcev delovanja in razmišljanja. Tako je nastal niz odmevnih gledaliških uprizoritev Sofokleja, Pinterja, Gorkega, Gruma, Bettija, Čehova, Cankarja; to pa je leta 2009 okronala zlata plaketa Zveze kulturnih društev Slovenija.

Priznanje ZDUS za igralske dosežke v letu 2016 prejme
članica Slovenskega narodnega gledališča Nova Gorica

ARNA HADŽIALJEVIĆ

za naslovno vlogo v Giraudouxovi *Ondini* (rež. J. Kica, SNG Nova Gorica)
in za vlogo Karin Thimm v Fassbinderjevih *Grenkih solzah Petre von Kant*
(rež. A. Nauzyciel, SNGNG, Mini teater, gledališče Ptuj)

Silovita igralska moč Arne Hadžialjević v *Ondini* posega za idealom t. i. ženskega hrepenenjskega okvirja na več ravneh, lahko in obenem brezkompromisno pripravljeno na žrtvovanje v službi zadev srca. Kot Karin Thimm v *Grenkih solzah Petre von Kant* z interpretativnimi registri združuje krhkost in odločnost, neomajno muhavost in izostrenost, povzpetniško mladostno zapeljivost v teniskah, ambivalentnost, ki se naposled izvije v cinično nonšalantno koristolovstvo.

Priznanje ZDUS za igralske dosežke v letu 2016 prejme
član Mestnega gledališča ljubljanskega

GREGOR GRUDEN

za vlogo Michaela v *Kosu plastike* Mariusa von Mayenburga (rež. P. Ekart).

Gregor Gruden v *Kosu plastike* izriše lik, sestavljen iz niza drobnih živčnih zlomov, ki se kopičijo kot zidaki nevarno nestabilne konstrukcije. Z rabo minimalnih, notranje intenzivnih igralskih detajlov brez sentimentalizma prehaja med območjem otopelosti in čustvenimi vrhunci – kot podoba sodobnega moškega, ki mu je odvzeta pozicija patriarha in se izgublja v množici identitet in vlog, v katere ga vstavljata družba in njegov zakonski stan s svojimi konvencijami. Nebogljenost in razpad jaza sta blizu, to pa Gruden še podkrepi z dozirano lomljivo igralsko prisotnostjo.

Veliki bršljanov venec

Priznanje ZDUS za življenjsko delo prejme

dramska igralka

JANA OSOJNIK

Jana Osojnik je edina slovenska igralka, ki je ves svoj življenjski opus na področju dramske umetnosti posvetila radijskemu mediju. Po študiju na ljubljanski AIU je začela sodelovati v radijskih oddajah, svoj umetniški zenit pa je dosegla v radijskih igrah za odrasle in otroke – s svojim specifičnim glasom in svojstvenim, mehkim, dinamičnim in

prikupnim, ne agresivnim, stilom pripovedovanja je iznašla lik dekletca, ki je postal skoraj sinonim za kakovostno interpretacijo v radijskih igrah (še zlasti v tistih iz opusa Franeta Puntarja). Na začetku je kot igralka sodelovala v Radijski igralski skupini, po njenem razpadu v 50. letih pa je kot svobodni delavec v kulturi redno sodelovala v vseh zvrsteh radijskega programa, od moderiranja v živo (oddaje Pionirski tednik, Veseli tobogan, Ringaraja) do zahtevnejših oddaj z izobraževalnim in dramskim poslanstvom (proza in poezija za otroke in odrasle, problemska oddaja Nenavadni pogovori, itn.).

Jana Osojnik je s svojo dejavnostjo zrcalila vse ključne vloge, ki jih je nacionalni Radio igral po drugi svetovni vojni. Njen glas se je zapisal v kolektivni spomin celih generacij staršev in otrok. Eni in drugi jo nezavedno nosimo s seboj kot glas Čebelice Maje, ki danes običajne posodobljene verzije, ne potrebuje. Njen izjemni opus obsega več kot 180 projektov s področja radijske igre.

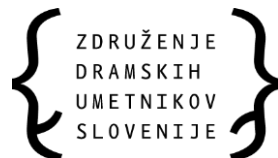
Dobila je številna priznanja na mnogih delavnicah, individualne nagrade na nacionalnih in mednarodnih festivalih, kot prva slovenska igralka je z Mino Jeraj na festivalu Jugoslovanske radiotelevizije leta 1959 prejela nagrado za najboljšo vlogo v kategoriji otroških radijskih iger za *Razbojnika Friceta in Fraceta* Josipa Ribičiča. Poglavitni namen je bil spodbuditi otroke k aktivnemu umetniškemu ustvarjanju na področju glasbe in umetniške besede. V tej luči je aktivna še danes, saj po različnih slovenskih bolnišnicah bere pravljice bolnim otrokom.

V sklepnem drobnem tisku želi žirija spodbuditi k večji dinamiki posredovanja predlogov za nagrado iz ansamblov nekaterih manjših gledališč, kot tudi h kandidiranju izstopajočih epizodnih vlog, ki jih med predlogi nato ni najti, in pa ponoviti apel po pozornosti na igralcih, ki delujejo zunaj stalnih ansamblov gledaliških institucij.

Bršljanov venec,
priznanje ZDUS za umetniške dosežke v letu 2016 prejme
PETRA POGOREVC

za vodenje Knjižnice MGL, ki po deset letih, odkar zbirko uredniško usmerja, ostaja seizmograf premikov tako med domačimi avtorji kot pri posredovanju pomembnih teatroloških naslovov iz tujine, nenaključen in zavezujoč za slovensko gledališko založniško prizorišče. Nadaljuje tradicijo Knjižnice MGL, kot so jo vzpostavili Dušan Moravec, Dušan Tomše, Tone Partljič, Vili Ravnjak, Tanja Viher ter Alja Predan, v zadnjih letih pa se je še izčistil ritem, ki gre v korak s sodobno teorijo.

Zadnji pomembni izdaji Knjižnice to potrujeta, reprezentativna zbirka študij Darka

Suvina *Brechtovo gledališče in horizont komunizma* in izčrpna knjiga Iva Svetine *Gledališče Pekarna 1971–1978*, sta pomemben dosežek v zgodovini drugega vala eksperimentalnega gledališča na Slovenskem po drugi svetovni vojni.